

Please note! This is a self-archived version of the original article.

Huom! Tämä on rinnakkaistalenne.

To cite this Article / Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Asikainen, E. (2022) Miten opettaisin kestäväää kehitystä – näkemyksiä ja tukea käytännön työhön. Teaching and Learning Centre -blogi. 16.2.2022.

URL: <https://www.tuni.fi/tlc/miten-opettaisin-kestavaa-kehitysta-nakemyksia-ja-tukea-kaytannon-tyohon/>

Miten opettaisin kestäväää kehitystä – näkemyksiä ja tukea käytännön työhön

Kuva: ejaugspurg, Pixabay

Arenen Kestävä ja vastuullinen ammattikorkeakoulu 2030 -linjauksessa ammattikorkeakoulut ovat lupautuneet kouluttamaan ammattilaisia, jotka osaavat edistää kestäväää kehitystä työssään. Lupauksen lunastaminen on kaikkien opettajien tehtävä, mutta mitä opettajan pitäisi osata pystyäksään opettaman kestävään kehityksen edistämistä. Näitä asioita käsiteltiin marraskuun alussa Tampereen ammattikorkeakoulun (TAMK) ja Poliisiammattikorkeakoulun (Polamk) järjestämässä paneelissa.

Paneelia juontaneet TAMKin opiskelijat **Kia Kauppinen** ja **Joonas Soukkio** totesivat, että opettajat voivat suorastaan vältellä kestävään kehitykseen liittyvien kysymysten käsittelyä – erityisesti sosiaaliseen kestävyyteen, osallisuuteen tai aktiiviseen toimijuuteen liittyviä aiheita. Paneeliin osallistuneet ammattikorkeakoulujen ja yliopistojen opettajat tunnistivat ilmiön. He kokivat, että kestävyysasioiden käsittely vaatii opettajalta omien arvojen ja sitoumusten paljastamista sekä epävarmuuden tai tietämättömyyden tunnustamista opiskelijoiden edessä, eikä tämä ole helppoa tai mukavaa. Osallistujilta löytyi kuitenkin myös ratkaisuita.

Monet olivat kokeneet monitieteisyyden ja eri näkökulmien yhteen saattamisen toimivaksi ratkaisuksi. Oppiaineet ylittävillä opintojaksoilla on luontevaa tuoda esille esimerkiksi tietoon, päätöksentekoon ja ratkaisujen kestävyyteen liittyviä epävarmuuksia, näkökulmia ja mittakaavoja.

Myös opettajan omalla asennoitumisella aiheeseen on merkitystä. Toivo, oma innostuneisuus, huumori ja ratkaisukeskeisyys auttavat luomaan oppimiselle suotuisan ilmapiirin ja kasvattamaan muutoksenteon asennetta opiskelijoissa. Kestävän kehityksen teemojen käsittelyä helpottaa, jos opettajalla on kykyä dialogiin ja systeemiseen ajatteluun sekä rohkeutta kokeiluihin. Osallistujat totesivat myös, että opetukseen erilaisten tulevaisuuksien kuvittelu ja esimerkit siitä, mitä on saavutettu tutkimuksen ja työelämäyhteistyön muodossa, auttavat opiskelijoita hahmottamaan muutoksia, joiden keskellä elämme.

Itselleni kestävän kehityksen pedagogiikka hahmottuu muutoksen tekemisen, epävarmuuden ja tietämättömyydenkin pedagogiikkana. Valmiutta tällaisiin pedagogisiin ratkaisuihin tulisi kehittää opettajankoulutuksessa ja tarjota täydennyskoulutuksena. Lisäksi opettajat kokivat keskustelut kollegoiden kanssa hyödyllisiksi kestävän kehityksen teemojen ja pedagogisten lähestymistapojen hahmottelussa. Opetussuunnitelmaprosessit ovat yksi otollinen paikka tällaisille keskusteluille.

Kestävän kehityksen opettaminen on osa koko yhteiskunnalle välttämätöntä kestävyysmurrosta. Siksi opettajat tarvitsevat tukea, täydennyskoulutusta ja mahdollisuuksia vaihtaa ajatuksia kollegoiden kanssa. Jokainen voi henkilökohtaisella tasolla reflektoida ja muuttaa omia tavoitteitaan. Tarvitaan kuitenkin myös korkeakoulujen tasolla tehtyjä päätöksiä, joilla kestävyyskysymykset tehdään itsestään selviksi osiksi kaikkia tutkintoja ja opettajankoulutusta. Tieto siitä, että ammattikorkeakoulun johto on sitoutunut kestävään kehitykseen ja ilmaisee tämän selvästi helpottaa yksittäisen opettajan työtä.

Vuonna 2022 TAMKin Pedagogiset ratkaisut ja kulttuuri -yksikössä aloittaa kestävän kehityksen ryhmä, jonka yhtenä tavoitteena on tuoda kestävän kehityksen pedagogiikka luontevaksi osaksi kaikkia opettajankoulutuksia sekä tukea TAMKin opettajakuntaa kestävän kehityksen viemisessä opetussuunnitelmiin ja opetuksen käytäntöihin.

Eveliina Asikainen, lehtori, TAMK Ammatillinen opettajakorkeakoulu

Tekstin pohjana käytettyyn paneelikeskusteluun osallistuivat lehtorit Mikael Lindell, Sanna Luoto ja Eeva-Mari Miettinen TAMKista, yliopiston lehtorit Mikael Puurtinen ja Minna Santaoja Jyväskylän yliopistosta sekä ylikomisario Olavi Kujanpää Poliisiammattikorkeakoulusta. Tekstissä on käytetty myös Aalto-yliopiston kestävyyskoulutuksen asiantuntija Meeri Karvisen loppupuheenvuoroa.